31990D0256

DECYZJA KOMISJI
z dnia 10 maja 1990 r.
ustanawiająca metody monitoringu wydajności i oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych

(90/256/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotyczącą owiec i kóz hodowlanych czystorasowych [1], w szczególności jej art. 4 tiret trzecie,

a także mając na uwadze, co następuje:

metody monitoringu wydajności i oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych stosowane w Państwach Członkowskich są w dużym stopniu do siebie zbliżone;

dlatego niezbędne jest takie dostosowanie szczegółowych zasad w odniesieniu do tych metod, aby wyniki były porównywalne;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zootechniki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Metody monitoringu wydajności i metody oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych określone są w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 maja 1990 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 153 z 6.6.1989, str. 30.

ZAŁĄCZNIK

Wskaźnik jakości genetycznej czystorasowych owiec i kóz można obliczyć, stosując jedną z następujących metod albo ich kombinację. Wszystkie dane pochodzące z wyników badań i wyniki końcowe muszą być dostępne dla właściwych władz.

I. **Badanie wydajności**

1. *Badanie wydajności na stacji*

   a) Należy podać nazwę organu odpowiedzialnego za stację i nazwę organu odpowiedzialnego za obliczenie i podanie tych wyników do wiadomości publicznej.

   b) Należy podać plan badania.

   c) Należy wyraźnie podać następujące informacje:

      — warunki przyjęcia na stację, w szczególności maksymalny wiek albo wagę młodych zwierząt hodowlanych na początku badania i liczbę zwierząt,

      — długość okresu badania na stacji albo wagę końcową,

      — rodzaj diety i system karmienia.

   d) Należy podać odnotowane cechy (na przykład: wagę żywą, przetwarzanie paszy w organizmie zwierzęcym, estymator budowy ciała, produkcję mleczną, skład mleka, jakość produkcji wełny albo jakiekolwiek inne odpowiednie dane).

   e) Metoda stosowana do oceny jakości genetycznej musi być naukowo dopuszczalna, zgodnie z przyjętymi zasadami zootechnicznymi. Wskaźnik jakości genetycznej badanych zwierząt hodowlanych musi zostać podany jako wartość hodowlana albo zsynchronizowane porównanie w odniesieniu do każdej cechy.

2. *Badanie wydajności w gospodarstwie*

   Badanie wydajności można wykonać w gospodarstwie, pod warunkiem że na zakończenie badania można obliczyć wskaźnik jakości genetycznej zgodnie z przyjętymi zasadami zootechnicznymi.

II. **Rejestr mleczny i ocena jakości genetycznej samic pod względem cech mlecznych**

1. Należy podać nazwę organu albo władz odpowiedzialnych za badania i nazwę organu odpowiedzialnego za obliczenie i podanie wyników do wiadomości publicznej.

2. Należy podać plan badania.

3. Należy podać cechy zarejestrowane zgodnie z normami przewidzianymi przez Międzynarodowy Komitet ds. Rejestrowania Produktywności Zwierząt Mlecznych (na przykład produkcję mleczną, skład mleka albo jakiekolwiek inne odnośne dane).

4. Rejestry mleczne stosowane do wyznaczenia jakości genetycznej samic muszą:

   — odnosić się do okresu odpowiadającego normie przewidzianej przez Międzynarodowy Komitet ds. Rejestrowania Produktywności Zwierząt Mlecznych;

   — być dostosowane pod względem istotnego wpływu środowiska.

5. Stosowana metoda oceny jakości genetycznej musi być naukowo dopuszczalna, zgodnie z przyjętymi zasadami zootechnicznymi. Wskaźnik jakości genetycznej badanych zwierząt hodowlanych musi zostać podany jako wartość hodowlana albo zsynchronizowane porównanie w odniesieniu do każdej cechy.

III. **Badania potomstwa i/lub zwierząt z linii bocznej**

1. Należy podać nazwę organu odpowiedzialnego za badanie i nazwę organu odpowiedzialnego za obliczenie i podanie wyników do wiadomości publicznej.

2. Wskaźnik jakości genetycznej zwierzęcia hodowlanego oblicza się, oceniając właściwości odpowiedniej liczby potomstwa i, w miarę potrzeb, zwierząt z linii bocznej w odniesieniu do:

   a) produkcji mięsa lub cech hodowlanych:

      — należy podać albo przytoczyć szczegółowy opis metody badawczej,

      — potomstwa i/lub zwierząt z linii bocznej nie wolno traktować wybiórczo,

      — wyróżnia się trzy rodzaje badań potomstwa i/lub zwierząt z linii bocznej:

i) badania centralne w stacji badań potomstwa i/lub zwierząt z linii bocznej;

ii) planowe badania potomstwa i/lub zwierząt z linii bocznej w gospodarstwie. Potomstwo i/lub zwierzęta z linii bocznej powinny zostać rozprowadzone wśród stad w taki sposób, żeby możliwe było dokonanie uzasadnionego porównania między zwierzętami hodowlanymi;

iii) dane zebrane ze zidentyfikowanych tusz potomstwa i/lub zwierząt z linii bocznej;

b) cech w odniesieniu do mleczności:

— należy podać plan badania,

— samic nie wolno traktować wybiórczo,

— przy obliczaniu wskaźnika jakości genetycznej uwzględnia się produkcję mleczną i skład mleka.

3. Potomstwo i/lub zwierzęta z linii bocznej muszą zostać wybrane w sposób bezstronny. Do oceny wskaźnika jakości genetycznej zwierząt hodowlanych należy wykorzystać wszystkie odnośne dane. Należy wyeliminować oddziaływania inne niż cechy genetyczne, stosując właściwe procedury przy wyznaczaniu wartości hodowlanej.

4. Należy podać zarejestrowane cechy (np. przyrost żywej wagi, przetwarzanie paszy w organizmie zwierzęcym, jakość tusz, produkcję mleczną, skład mleka, jakość produkcji wełny, cechy w odniesieniu do rozmnażania się, płodność, żywotność potomstwa i/lub zwierząt z linii bocznej albo inne dane mające związek z badaniem).

5. Metoda stosowana do oceny jakości genetycznej musi być naukowo dopuszczalna, zgodnie z przyjętymi zasadami zootechnicznymi.